

CRONICA ZILEI

Poimăne, înaintea Curții cu jurați din Ilfov, e procesul otrăvitoarii din Giurgiu.

Desbaterile vor fi interesante; aufluență mare. Vom căuta să procurăm amănunte cititorilor noștri.

In streinătate se vorbesc că la incoronarea țarului va asista și Regele nostru.

Nu facem încă critica piesii—constatăm numai că operația „Olteanca” a fost, în amândouă reprezentările, foarte bine primită de public.

La Ungheni se va construi un local de vamă, cum spune „C. Bălăsan.”

Sâmbătă, 27 Februarie la orele 12, d. baron de Ring, trimis extra-ordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii Franceze, a fost primit impreună cu personalul legației la Palat în audiență oficială.

D. baron de Ring a remis M. S. Regelui, în prezența d-lui ministrul secretar de Stat la departamentul afacerilor străine, scrisorile cari îl acrediteză în calitate de trimis extra-ordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii Franceze pe lângă persoana M. S. Regelui, precum și acelea cari pun capăt misiunii d-lui Ducros Aubert.

S-a deschis ministerului justiției un credit extraordinar de lei 6,000, din cari 5,000 pentru chiria localului curții cu jurați, din județul Ilfov, pe un an, și 1,000 pentru iluminarea cu gaz aeriform și reparările de cărui localul a trebuit să spre a fi adaptat la acest serviciu.

Localul e fostă sală Orfeu.

Stirile satisfăcătoare sosite de la Bursele din străinătate au animat și la noi lucrurile și ne-au făcut să petrecem o bună săptămână, din punct de vedere financiar.

Urcarea de acum opt zile, spune „Curierul finanțier”, s-a mărit pe toată linia și fondurile noastre de Stat ca și valorile particulare au inchis, cu foarte rare excepții, sub impresiunea unor tendințe favorabile.

Creditul de 4 milioane cerut de ministrul nostru de resboiu pentru cumpărătoare de arme, modul cum s'a cerut el, în Cameră, urgență și votarea lui cu unanimitate, fără discuții și oponiții, a fost repede comentat și discutat la Bursa din Berlin și a făcut să se conchidă că suntem în ajunul unui răsboiu ce l-am întreprins în alianță cu Rusia. De aici o scădere imediată în fondurile ruse și române la Berlin și la Viena.

Cu toate că la noi se știe că creditul de 4 milioane a fost cerut în unicul scop d'a ameliora armamentele, totuși scăderea aceasta a făcut ca și în pietele noastre urcarea să se o-prească pe la mijlocul săptămânii și pe la fine să inchidem cu o oare-care slabiciune în afaceri și în cursuri.

În seara, la Ateneu, concertul d-rei Adelaida Malinescu, pianistă, ajutată de mulți artiști. Începutul la 8 ore seara.

Cetim în „V. Cov.” din 28 Februarie: Pe când conductorul visita, după regulă, vagonele trenului accelerat sosit ieri dimineață în Galați, după ieșirea pasagerilor, în un wagon de clasa III a găsit un copil născut de către zile.

După toate cercetările făcute, nu s'a putut descoperi cinci lăsase acolo.

FOITA «ROMANIEI LIBERE»

— 1 Martie. —

28

FLOAREA DE NEGHINA

— traducere din franceză —

DE

MIRA DACHIANU

CAPITOLUL XXIII

(Urmare)

Contele nu voise să spună lui Franz Tilmann ceea ce se petrecuse; dar un secret era pește putință intre densi. În ajun, la bal, se zise că Franz era amantul Renéei. Aceasta era infam! dar ce putea oare să facă? Să omoare pe acel ce o spuneau? Erau femei. Si apoi o sută de persoane o repetă și chiar amici.... Franz voia să se despărătă. Singurul remediu era acesta, dar Maksinski nu voia să-l lasă. El nu putea fi fericit fără Franz, autorul fericirii căsătoriei sale.

Cele două inimi ale noastre se regăseseră într-o zicea el. Este o indoială căsătorie, și pentru că această grătie nu ne-a fost acordată

După un serviciu de trei ani și mai bine, d. Iulius E. Bart, părăsește serviciul său de controlor general al monetării statului, pentru a intra în serviciul guvernului Austro-Ungariei ca iger de mine. În timpul din urmă a publicat, drept recunoștință pentru ospitalitatea țării noastre, o tabelă monetară. Asupra acestei lucrări unice în felul său vom reveni mâine.

In Iași a inceput să apară un ziar nou; „Cetățeanul”. — In articoul prin care se introduce, el ne explică astfel treburile operațiunii sale.

„Iași, ca și multe alte orașe capitale de județ din România, duce lipsă de un organ special de publicitate, în care dreptul fie căruia să fie aparat fără de plată, în contra loviturilor ce i s-ar aduce, abstracțiune facând de condițiunea socială și de naționalitatea celui nedreptățit.”

Viața indelungată, dar pe plată.

PENTRU EMIGRANTII BANATENI

Lista „României Libere” Nr. 104, încredințată d-lui Gheorghe D. Garagă din Iași.

Gheorghe D. Caragă 5 lei, Petro C. Papana 5 lei, Petro Floria 5 lei, B. Selman sfârșit 5 lei, Lazor Mareopulu. 2 lei, Scarlat Olt 1 leu, A. Vasiliu 2 lei, P. Aliera 1 leu, Ion Ursachi 2 lei, Anonim 4 lei, Vasile Popovici 2 lei, C. Barbu 2 lei, Gheorghe Sagin 2 lei, Costache Mareopulu 2 lei, Nicola Ion 2 lei, Mihale Stefan 2 lei, Gheorghiu Antoniadi 2 lei, Velico Anghel 2 lei, Nastase Bosco 2 lei, Ion Ursachi 2 lei, Ion Alexandrescu 2 lei, N. Ionescu 1, Petrea Ivanu 2 lei, G. D. Popovici 2 lei, Aron Feldman 5 lei, Șulem Sfârșit 4 lei, Simon sin Altar 4 lei, Smil Sfârșit 2 lei, Leiba Sloimovică 2 lei, Lupu Sadagurschi 2 lei, Elișo 2 lei, Reful L. Barat 2 lei, Vincu Rudberg 2 lei, Gheorghe Mădragan 2 lei, Naftuliu Grin 2 lei, Smil Cață 1 leu, Grimber 1 leu. — Total, lei 90.

Lista formată din inițiativa Societății meseriașilor de încălcădare din București.

Sofronie I. Hăgău 4 lei, Carol Theis 2 lei, Iancu Daniil 2 lei, Grigore Părvulescu 2 lei, Stefan Profir 2 lei, Ioan Căprescu 2 lei, Alexandru Petrescu 2 lei, G. Iacobson Nahfolger 8 lei, Raducașu Grigorescu 3 lei, Ghita Ionescu 1 leu, Alexe I. C. Lepsea 2 lei, Simion Voinescu 5 lei, Iorgu Preda 1 leu, Iancu Dumitrescu 1 leu, Tache Teodorescu 2 lei, Grigore Iliescu 2 lei, Costache Ioan 50 bani N. I. Popescu 1 leu, Mihalache Stefănescu 1 leu. Total, lei 88 50 Suma listei de sus „ 90 — Suma precedentă „ 3422 80

(Va urma) Total, lei 3551 30

CESTIUNEA DUNAREI

Contele Wolkenstein negociază mereu în cestiușa Dunăre; acum la Berlin, după aceea în Paris.

„În aceste negocieri — zice „N. fr. Presse” — o să iasă probabil, ca propunere bine formulată, cunoscută propunere a d-lui Barrére și se va prezenta comisiunea dunăreană în luna lui Maiu.”

DIN AFARA

Din Franția.

Comisiunea Camerii franceze pentru reforma magistraturii s'a constituit, Sâmbătă trecută, legendușii de president pe d. Lepère și de vicepresident pe d. Herisson. — Interesant este, că

poate de căt nouă, ar trebui oare să renunțăm la densa?... Nu! Ce ne pasă de lume?... Numai eu singur am dreptul de a judeca ceea ce se petrece între tine și femeia mea.

In acest moment, un servitor veni să anunțe contelui, că o femeie de la țară voia să îi vorbiască, dar numai lui insușă. Lucrul era grabnic.

Renée și Franz sfătuia pe contele să vadă ce voia cu densus această țărancă. Contele zise să introducă în cabinetul său, unde și densus trecu indată.

— Domnul meu, incepu femeia, cu un ton bland și strecuându-se lângă Maksinski, m'am gândit foarte bine înainte de a veni aici, căci afacerea care voiam să o implinesc pe lângă d-tă este gravă. Mie și bărbatul meu nu ne place a ne amesteca în afacerile altora, dar trebuie să fim trebuincioși semenilor noștri. Nu mă cunoști, domnul meu. Dar eu cunosc foarte bine pe d-na contesă, odinioară d-ra Renée de B.... Sun d-na Toquin. Ducele de B... a locuit, vară trecută, o parte din locuință ce avem în ferma noastră. Aceasta m'a facut să descoper un lucru care te privește și pe care nimenea nu l-ar fi bănuit vr'o dată.

— Doamnă, zise cu severitate Maksinski, nu dau nici o importanță la ceea ce să poate zice într'un sat despre ce mă privește.

El se sculase și salută pe arăndășita pentru a o congedia.

— Intrădejده, zise cu îndrăsneala d-na Toquin fără a se mișca, s'ar crede că și este teamă a mei asculta.

— Dacă n'ai fi fost o femeie, și aș fi lăsat deja locul pe care refuz de a lăsa.

— Domnule cont..., zise d-na fără a se des-

amăndoi acesti domni sunt pentru desființarea inamovibilității judecătorilor.

In aceeași zi Camera deputaților s'a ocupat cu chipul de alegere a primarilor din deosebitele capitale de departamente, arondismente și comune. — Acestor capitale li s'a recunoscut, firește, dreptul de ași alege singure pe șeful lor. — Acest drept nu are însă capitala Franciei, Parisul. — De la Comuna încoace guvernul numește insușă pe șeful administrației capitalei, în persoana prefectului de Seina. — Parisienii au voit să scape cu acest prilej de această impovorâtare tutelă. Cererea lor de ași alege singuri primarul a fost însă respinsă cu 283 voturi în contra 186 și astfel Parisul va continua să nu se bucură de un drept pe care și a toate capitalele statelor constitutionale ale Europei.

Desbateri furtunioase o să aibă loc în camera francă, în privirea cestiușei, dacă e bine să se desființeze ori nu concordatul care regulează în Francia de la 1802 în coace raporturile dintre stat și biserică. — Această desființare, provocată cu multă ardoare de radicali, va fi o nouă lovitură pentru biserică din Francia, punând-o la descreștere statul. — Ministerul Freycinet a admis începere desbaterilor asupra acestei cestiușe, dar numai cu scopul de a se aduce prin ele lumină. — El se pronunță încă de pe acum pentru manținerea concordatului. — El speră încă, că și majoritatea Camerei va fi de părere sa, căci până acum nu s'a rostit în mod privat de căt 280 deputați în contra concordatului, așa dar minoritatea Camerei. — Cestiușa a trecut deocamdată în desbaterea unei comisiuni de 22 de membri.

Bugetul Franciei pentru anul 1883 prevede veniturile în cifra de 3030 milioane, și cheltuielile la 3027 milioane rezultă; dar un excedent de 3 milioane! — Această micină a excedentului se explică prin faptul, că numai acum s'a înălțat în imposibile franceze o reducție considerabilă. — Cu toate acestea bugetul francez rămâne cel mai mare și cel mai avantajios în toate ţările europene.

Greva de lucrători de la Grenoble ieă dimensiune din ce în ce mai mari. Deja s'a trimes trupe la fața locului. — Lucrătorii au adresat în numele solidarității proletariatului, o proclamație către lucrătorii helvetieni și italieni, în care îi roagă să nu vie să lucreze la fabricile părăsite de densi. — În acest chip ei cred să poată influența asupra proprietarilor spre a li se urca legea și în genere a li se îmbunătăță soarta.

Franția și Italia.

Din Roma se scrie, că ambasadorul francez, marchisul de Noailles, și dă mari slințe să aplaneze cu desăvârsire neîntelegerile ivite între Franța și Italia din cauza ocupării Tunisiului. D. de Freycinet ține mult, ca în starea actuală politică a Europei, republica franceză să aibă în Italia cea mai bună vecină.

Italienii se arată însă foarte îndărjiți. — El nu vrea să recunoască odată cu capu tocmai lucru de cipetenie la care ține Franța: tractatul de Bardo, prin care se stabilește protectoratul francez în Tunisia. — Zilnic se întâmplată ca statul Italian să vie din această cauză în conflict, cu autoritatea superioară franceză din Tunis. — De și tractatul de Bardo încrezătoră gerarea tuturor afacerilor externe ale beiului ministrului resident francez, guvernul italian nu se adresează încă odată acestuia și de oare ce nu se poate adresa încă beiului, se mărgineste a pro-

concentra, mă așteptam la una ca aceasta din partea d-tale. Bărbatii nu voiesc nici să vadă nici să creadă nimic. Dacă n'as putea proba ceea-ce spun, n'as fi aci la d-tă; și, dacă datoria mea de creștină nu m'ar sili să vorbesc, crede că aș fi plecat deja. Dar am consultat pe popa; l'am destăinuit totul, eu și martorul ce l'am, o fată cunoscută prin moralitatea sa. Popa ne-a spus, că dacă domnul conte ne asigură că nu va face nici un scandal, că va erta, trebuie să lăspunem, pentru că e o datorie de a popri reul.

Maksinski făcu o mișcare pentru a da afară pe arăndășita, dar se opri. D-na Toquin continua:

Când reputația oamenilor este atinsă cu probe incontestabile, ori ceaferi și ar lua cineva, aceasta rămâne nesters. Si apăsând pe aceste cuvinte, ea adaogă: „Oamenii cei cum se cade cred adeverul și nu'l uită, pentru că ceea-ce este, este... Nimenea nu'l poate opri de a fi.”

Maksinski și stăpânia supărarea. O luptă oribilă se facea în el însușă. Cu toată revoltarea demnității sale, el începea a dori să stie ceea ce credea d-na Toquin.

— Si ce reputație se găsește astfel atinsă?... întrebă densus cu un suris de dispreț.

— Aceea a d-nei contesă.

Maksinski facu o săritură.

— Domnul poate fi linistit; până acum nu stie despre aceasta de căt popa, guvernanta sa, bărbatul meu, servitoarea mea și eu. Aceasta nu va merge mai departe... Am să lăspusc totul...

— Doamnă, și, zise contele cu furie, sau nu răspund de ceea ce sa va întâmpla!

— Ah, cum lăsa plăcea!

Ea se sculă, fău o scurtă reverență și și.

testa contra unei stări pe care o numește: il-legală. Tot asemenea se întâmplă cu justicierea supușilor italieni din Tunisia de către autoritățile franceze. Guvernul italian protestează, la fiecare casă, în mod solemn, contra acestelui u-surprări.

O stare ca asta numai plăcută nu poate fi pentru Franța. — Dacă silințele de-a impăca pe Italia nu au isbutit cu toate acestea, e că nu oferă vecinei sale avantajii prea mari. Așa bună marșisul de Noailles a propus guvernului lui italian să dea o bogată despăgubire Italianilor pagubii prin asaltul de la Sfax, numai să recunoască Italia tractatul de Bardo. Guvernul italian a refuzat firește această ofertă, care nu are a face nimic cu protectoratul francez în Tunis. El cere simplu desființarea acestui protectorat.

O să implinească Franța această cerere? O să prețuiască ea atât de mult bunele raporturi cu Italia? — D. de Saint Hilaire, fostul ministru de externe francez în timpul ocupației, nu ne pune în perspectivă una ca asta. Într-o brâză intitulată „Fragments pour l'histoire de la Diplomatique Française”, el zice vorbind de viitorul ocupației franceze în Tunis:

„Ce va face Franța, după ce ordinea se va fi restabili cu desăvârsire în Tunis? Răspunsul la această întrebare și lămurit. Tot ce va cere Franța de la guvernul tunesian, va fi, ca acest guvern să îl rămăne amical și nutrit de bune intenții. Mai mult nu-i trebuie pentru siguranță Algeriei și aceasta îl tot ce dorim. Drept replată vom oferi regenței ori cea avangard

delt in aceasta o nouă umilire, din partea a celor barbat care a intemeiat cu sânge și fier un imperiu, și care numai prin fier și sânge rusește poate fi nimicit."

Bursa din Petersburg anunță, că a pierdut din cauza discursurilor lui Skobelev peste 15 milioane de ruble. — Să fie de bine.

CORPURILE LEGIUITOARE

SESIUNE PRELUNGITA

Sedinta din 27 Februarie.

Senatul. — Mitropolitul Moldovii face o propunere ce tinde la imbunătățirea poziției clerului.

Generalul Manu cere ministrului de răsboiu să pună în concordanță legea flotilii cu proiectul privitor la căpitanile de porturi.

Se admite fără discuție un proiect de lege privitor la ministerul finanțelor.

Camera. — D. Pătrălgăeanu și desvoltă interpelarea privitoare la calitatea tutunului pus în vînzare.

După o mică discuție, se trece la ordinea zilei.

Se reia discuția asupra regulării proprietății în Dobrogea,

Se discută până la art. 3 inclusiv.

ARENA ZIARELOR

„Românuș” anunță, că comisiunea de 21, însărcinată cu reformarea proiectelor de tocmei agricole, și-a isprăvit lucrările. — Capitolul ultim, despre *dispozitivele transitorii*, el va desbata numai când va fi de față și primul ministru.

Capitolul IV, despre *juridiciune și execuție* a fost adoptat cu o modificare pe care din toată iniția sa aprobă.

In art. 26 s-a precisat, că primarul e dator numai a indemniza pe săteni săi facă munca pentru care său obligat și — in cas de refuz — să tocmească alți lucrători în locul celor indărătnici, pe prețurile curente la facerea muncii.

Oricine idee de execuțare forțată e cu totul inlăturată.

Dorobanțul, și nici chiar vătășelul comunal, nu mai are nici-un rol; astfel și legea tocmeilor agricole intră în numărul acelora ce și iau puterea de la Constituție.

Dacă nu urmează că contractele agricole nu vor fi executate în total și la timp; că împlinirea imediată a banilor, cu care trebuie să se plătească alți lucrători, din avereia săteanului, este un sentiment mult mai puternic de către bancherul dorobanțului.

„Timpul” se teme că propunerea d-lui Lahovary, de a pune capăt cumulului de funcții, să nu se ingroape în archivale Camerei. — Majoritatea î votase urgența, oare cum spre a salva apariția. Dar de la votarea urgenței până azi au trecut două săptămâni.

Facetă o lege pentru stăpîrarea comulului, dominilor de la putere, și probabil tăreia desinteresarea voastră! Dovediți, cel puțin acum, că atăi lăsat de o parte gândul de chiverniseala și că sunteți insușeți numai de binele poporului!

d. Franz până a nu veni d-tră. Mama sa mă zicea „Vedă tu; el vorbește aiurea, dar tu n-ai trebuit să ascultă ce zice. Când cineva are friguri, bate cămpii. Nu trebuie să repetă aceste lucruri după boala sa, căci el se va supăra!“ — Sărmana teme! Până aci păzise din această cauză numai ea singură pe fiul său; dar dănsul nu mai voia, pentru că aceasta o ostenea prea mult. De! este și ea bătrâna...

— Scurtează!

— Două luni după aceasta, d-na Toquin emi propuse de-a intra în serviciul său cu o leaș frumoasă. Am primit.

„Dar iată, dănsa emi făcu întrebări asupra lui d. Franz, și atâtea... în căt nu știu cum se intempsă, der spuneam tot-dăuna că ceva. Pentru că vedă d-na, ea are mai mult spirit de căt mine.

— Ajunge la scop.

— In fine ea mă făcut să spun tot ce povestea d. Tilmann în frigurile sale... Am făcut rău, de oare ce făgăduisem mamei sale de-a nu trăncăni, dar d-na Toquin mă asigură că d-na vei fi multămată.

— Stiu ceea-ce putea zice Franz. Vorbea de Renée cu dragoste. El se iubesc ca un frate și o soră, aceasta este foarte simplu! Vedă foarte bine că știu totul.

— Da.., și mai zicea încă că te iubesc, că ești copilul său.

— Vedă tu că este asa! De sigur trebuie să fi vorbit și de una Augusta?

— El zicea asa: „Este un monstru! O u-răsc... Ea mă omorât...“ Oh! ei și zicea tot felul de răutăți. Mai stiu eu ce? „Femeia mea...“ nici o dată!... Nu iubesc de căt pe Renée, este

Prea multă vreme vă a susținut lumea că v-ați făcut o meserie din politică! Faceți însă această legă mai curând, de să initiativa ei a fost luată de un „sincer reactionar“, pentru că să nu se crede că entuziasmul primului moment a fost o momela politică, combinată cu măestria ce vă caracterizat în tot-dăuna faptele! Onoarea ve este angajată, ați declarat-o singuri, și cerem să vă înțelegeți de cuvânt!

* * * „Binele Public“ găsește, că, precum prevedea, comisiunea instituită pentru cercetarea actelor diplomatice, în conflictul Cogălniceanu-Brătianu, a făcut un deplin fiasco. — Ea n-a constatat nimic. A voit să spele însă pe d. Brătianu de păcatele sale; nu l-a spălat. — Scusa că n-a putut lucra fiind că d. Cogălniceanu nu se prezintase în sinul ei, este ridicolă. Dar:

In privința faptului alterării notelor diplomatici, d. Cogălniceanu, impreună cu d. Cernătescu a dovedit în Cameră că alterarea există, că prin urmare acuzația sa a fost fundată.

Cum rămâne apoi cu cele alte acuzații de tradare în cestiunea Basarabiei, a Dunării, a epizootiei și a ultimului conflict cu Austria, pentru care d. Brătianu a cerut instituirea comisiunii de anchetă ca să probeze că adeverul este în partea sa?

Este semnificativ rezultatul ce a luat cestiunea, căci nici raportul comisiunii de anchetă, nici Camera nu conchide la nimic, ci numai a închis discuția pur și simplu.

D. Brătianu, departe de a fi spălat, va rămâne pururea sub acuzații ce i-să adus, până când va rupe cu sistema sa nenorocită a ministerului și va aduce la cunoașterea reprezentanților naționale actele sale de administrare.

VARIETATI

Soldați tălahi. — Cetim în „C. Bălășan“ din Iași:

In noaptea de 28-29 a curentă, — pe la 10 ore noaptea, Preotul Ghiorghe de la biserică din cotunul Copou, intorcându-se de la o înmormântare din căsuța Copoului și pe cănd era pe la colțul casarmei de la Copou, el și-a dat în sănătate un soldat, și opritul cu caruță, i-a oferit un cântar spre cumpărare cu prețul de 8 fr. Preotul însă nu-i-a dat de căt doi. Atunci soldatul i-a smucit cântarul din mână și s-a băgat iarăși în sănătate. Preotul pleacă înainte, dar nu face mulți pași, și de odată altădoi soldați îl atacă pe la spate, el îi dă din căruță, el întorc giubeaoa peste cap, el trăntesc la pământ și lăzesc de două sute franci ce avea asupra lui, după care a dispărut iarăși în sănătate grădine aleilor. Preotul văzându-se jefuit strigă ajutor, dar acesta nu vine de căt prea târziu prin sergentul de la bariera, care e mult mai departe de căt santinela de la casărmă, care nu a dat nici un semnal. Preotul chiar noaptea a venit în oraș cu capul gol și a dat de veste poliției. Descriind acestă neomeninoasă faptă, abramegă atenția autorităților superioare militare ca să ia măsuri severe, căci nimic nu mai urat într-o țară de căt de moralizarea în armată.

O septageneră în stare interesantă. — La Spitalul de Clinice din Paris s-a primit o femeie de 70 de ani, care se află într-o stare interesantă... pentru Facultatea de Medicină. Această vrednică femeie, din comuna Garches, văduvă de 40 ani, imbuibată peste măsură de principiu că „vinul este laptele betrănilor“, acum găsește luni în urma unor libăriuni mai prelungite ca de obicei, să așeze la marginea drumului, as-

singura care va avea tot-dăuna inima mea!...“ Până aci nevinovăția cu care Caterina repetă toate acestea facea ca oră ce bănuială să fie peste putință. Cu toate acestea, Maksinski, sfâșiat de neliniște asculta, adăsta încă.

— Apoi?... Apoi?... Nu mai este nimic, nu e asa? Intrebă dănsul.

— Oh! da! mai este ceva! Si aceasta este cel mai grosav, după cum mi s-a spus. D. Franz zicea: „Nu... voi și amantul ei... ce idee! Să voiască, sub ochii bărbatului ei, pe care îl simt, îl iubesc... și să mă propună!“

— El a zis acestea?

— Da, și adesea!

— Ce înțelegi prin toate acestea?

— Nu știu! Credeam că vorbia de acea Augustă, dar se zice că n-a mai revăzut-o de loc de cănd s-a măritat. — Pe cănd vorbiam cu d-na Toquin că toate acestea nu se puteau explica, d. Toquin intră și zise: „Se înțelege! D. Renée era amorezată pentru a-si petrece timpul cu acel Franz. Dacă n-am spus nimic, aceasta am făcut-o pentru că locuiau aci. Într-o seară adormisem pe un scaun fumănd, me descept, la unul după mezul noptei, mă duc să mă culc; trecând pe dinaintea caserii lui Franz, aud sgomot. Erau doar vocile și petrecea astfel singur timpul prefăcând doar vocile; aceasta emi era tot una... dar, mă întrebam pe mine însumi: pe unde o fi intrat acel cineva! căci pentru a merge în camera lui Franz, trebuie să treacă prin sala de jos și noi suntem tot-dăuna acolo. Când ne ducem, acea sală este inchisă. — A doa zi de dimineață, mă scoborîsem în grădină pentru a legă

teptând ca să intre în casă cănd casa ei va trece dinainte.

Un tinere de 24 ani, care o cunoștea, o văduvă acceptă și pentru că inopțase și drumul prin pădure nu este sigur, oferă galantului său căvaler ospitalitatea pentru acea noapte. Dar tinerul nu rămâse numai o noapte, ci patru; se vede că îndrăneala lui a fost fericita și că a regăsit comori, ce se credea și fi perdue de mult timp. În scurt, spre marea sa stupefactie, Venera, septuagenară se vedea forțată într-o zi să-lărgăescă cintura...

Moașa, pe care o consultă, medicul din Garches chemăt la rândul său, constată un lucru: toamna și aproape iarna dăde fructele pe care le refuză primăvara.

Vârstă este autentică fiind verificată de medicul din Garches după registrele stării civile ale comunelor.

Frumoasa inamorată se află în serviciul Dr. Depaul unde tot-o îngrijesc, o resfătu, fiind casul din cele mai curioase... Si locuitorii din Garches așteaptă cu impacientă rezultatul; ei sunt dispuși să contribuie, la casă de trebunță, la cheltuielile de botez și cine scie? chiar la spesele nunții, căci se cunosc și o perchezăsortată. Prof. Depaul crede că este o gravitate, Dra. Filloux opiniază pentru o tumoare a ficatului. — An. Med.

Emigrari din Banat. — O viață lumină asupra cauzelor, căci silisără cele 140 familiilor români să emigreze, aruncă următoarea notiță adusă de ziarele austriece: „163 de familii germane au părăsit colonialor Elisenhain (învecinată cu teritoriul acelor familiilor români bănățene), fiind că nu mai potuță păcălu pe inundările necontente de anii întregi. Elisenhain este inundat și imposibil de-a fi locuit. Familii trebuie să se campeze luni întregi pe valurile de pământ și să lupte cu cea mai mare misere.“ — În aceste condiții se găsesc și românii bănățeni care bătuseră la porțile noastre!

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere.“

13 Martie. — 9 ore dim.

Tunis, 12 Martie.

Disidenți din sudul Tunisiei, în număr de 1000, au atacat aproape de El-Djem, un număr oarecare de soldați francezi trimiși în recunoaștere; dar au fost bătuți, lăsând pe cămp luptă 12 morți.

Circulația sgomotul că aceiai disidenți au proclamat ca bey al Tunisiei pe apărătorul Sfaxului în contra Francezilor, Ali-Ben-Kalifah.

Cățeva coloane volante sunt gata de plecare, din Gafsa și Gabes, spre granița Tripoli.

Paris, 12 Martie.

Officialul de azi dimineață conține numirea d-lui Pommayrac în postul de cancelar al consulatului Frantăi la Galati, în localul d-lui Colip, trimis în aceeași calitate la București.

D. Degrand, cancelarul legației Frantăi la București, e numit vice-consul la Kiustenje.

D. Brediff, directorul fondurilor în ministerul de externe, se va duce ca controlor interimar în Egipt, în locul d-lui Blignières, a căruia dimisie s-a primit.

Viena, 12 Martie.

Sgomotele privitoare la o nouă convocare de delegații și cererea unui al doilea credit pentru reprimarea insurecției din Herțegovina și Dalmatia sunt, cel puțin pentru moment, curate inventiuni.

Petersburg, 12 Martie.

„Golos“ combate partida sovinistilor ruși și zice că nu există nici o cauză de răsboiu cu Germania, pentru că edeaminterii ţărilor actual are aceleași sentimente de prietenie ca și tatăl său Alexandru II.

„o viață care atârnă în dreapta și în stânga, dar ce să văd, sub fereastra lui Franz găsește pătrău urme de picioare pe pământ: doar mari și doar mici!“

„Merg pe urmele pașilor celor mari, mă duc mereu și ajung tocmai sub fereastra d-rei Renée. Aci urmele celor mici incetează și pașii celor mari faceau niște urme mai adânci. De sigur că Franz ajutase pe d-ra a se săpe pe fereastră. Nicăi nu se poate indoie că acea căci arborele care era lipit de zid, era stricat. Apoi pașii celor mari continuă să se preumbuleze singuri în grădină.“

Ochiul lui Maksinski se vărsă în fundul capului, buzele pălișeră și se strângă una de alta.

Caterina continua cu un glas monoton:

„Când am văzut acestea, zise încă d. Toquin, am impins pământ pe urmele aceleia pentru că să nu se mai văză. Mă găndeam că dacă s-ar afla această istorie, s-ar întări comedia în casă și că toate acestea vor văză reputația junei dominoare. Acum, eata că este contesa; Franz și dănsa nu au pierdut nimică, din contră, sunt fericiți și mai liberi!“

(Va urma).

Vienna, 12 Martie.

Raport militar oficial asupra misiunii combinate a trupelor din Crivoscia la 9 și 10 Marte.

Generalul comandant constată că trupele după ce au trecut cu bravură și perseverență greutățile enorme de teren și au respins pe insurenți din toate punctele pe unde i-au întâlnit, au ocupat Grkavae, Han, Zagvozdak, Crkvice, Napoda, Ubli și Vratlo. Generalul adăuga că va trimite din Crkvice, devenită cartierul său general, deținătorul cărării vor străbate Crivoscia în treagă.

Raportul zice încă cu o coloană de avangardă a susținut, la 9, o luptă încarnată cu 400 de insurenți, cări au fost respinși cu mari pierderi. În această afacere, trupele noastre au pierdut un major și un soldat și au avut 12 răniți.

La 10, după amiază, trupele au aruncat în aer fortul Dragalj, foarte aproape de granița Muntenegru.

Numerul total al insurenților din Crivoscia se ridică la aproape o mie; el a suferit pierderi considerabile.

